

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudkyně JUDr. Šárkou Henzlovou ve věci

žalobce:

████ P████ R████, nar. █████
bytem ████████████████████
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Gawronem, LL.M.
sídlem Drtinova 557/10, 150 00 Praha 5

proti

žalované:

Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

o zaplacení 2 400 000 Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci 400 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 10 % ročně od 6. 2. 2020 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba o zaplacení 2 000 000 Kč s příslušenstvím se zamítá.
- III. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši Kč 34 912 k rukám jeho právního zástupce do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce se svou žalobou ze dne 1. 4. 2020 domáhá zaplacení zadostiučinění za nezákonně vedené trestní řízení u Okresního soudu v Chomutově, pod sp. zn. [REDAKCE] v celkové výši 2 500 000 Kč s tím, že žalovaná v rámci předběžného projednání nároku ve smyslu ust. § 14 zák. č. 82/1998 Sb. (dále jen „zákon“) žalobci jako zadostiučinění vyplatila částku 100 000 Kč. Svou žalobu odůvodnil tím, že mu v rámci tohoto trestního stíhání, které bylo jeho prvním trestním stíháním, vznikla nemajetková újma. Prvně vytýká trestnímu soudu, že vycházel pouze z důkazů hovořících v neprospěch obviněných, aniž by se seznámil s podstatou věci a předně z neodborně provedeným znaleckým posudkem, a to s vědomím, že právě tento znalecký posudek je stěžejním důkazem, a jaké důsledky může tento znalecký posudek způsobit. Soud vydal trestní příkaz, kterým uznal žalobce spolu s dalšími obviněnými vinným a uložil jim také trest. Až rozhodnutím odvolacího soudu bylo zcela jasně konstatováno, že jednání žalobce není a nikdy nebylo trestním činem, ale naopak vždy se jednalo o jednání jednoznačně ve prospěch města. Dlouhodobost trestního stíhání zapříčinila to, že u žalobce došlo k závažným zásahům do osobnostní sféry, a především do kariérní sféry, tedy do sféry pracovní. Odvolací soud nakonec potvrdil to, co od začátku žalobce vytýkal orgánům činným v trestním řízení, že vycházeli ze znaleckého posudku, přestože nemusel být vypracován, neboť i kdyby se zastupitelé od ceny v místě a čase obvyklé odchýlili, byli vedeni důležitým zájmem obce, tedy měli na to plné právo. Toto se snažili obvinění ve věci od počátku policií vysvětlit. Celá věc byla medializována, o případu se psalo v desítkách článků v médiích a nehledě na to, že [REDAKCE] jsou malé město, všichni občané věděli o této kauze. Zájem médií byl násoben právě tím, že žalobce se v mezidobí stal [REDAKCE] což ještě více poutalo k případu pozornost. Stíhání trvalo více než 2 roky, prošlo všemi fázemi trestního řízení, což násobilo u veřejnosti přesvědčení, že se žalobce skutečně dopustil trestného činu. Žalobce jako [REDAKCE] zná téměř každý. Tímto sdělením obvinění trestním příkazem, podanou obžalobou a vedením trestního stíhání došlo k velkému neopodstatněnému a nezákonnému zásahu do lidské důstojnosti žalobce, do všech součástí osobnosti a došlo k dlouhodobému narušení soukromého života, i do jeho politické kariéry jako [REDAKCE] i jako [REDAKCE]. Hrozilo také to, že mohl být kvůli aktuální obžalobě [REDAKCE]. Bylo třeba odborného výkladu právníků, aby byl [REDAKCE]. Na každém setkání s kolegy a voliči byl žalobce na tuto kauzu dotazován namísto toho, aby se zajímal o jeho práci [REDAKCE]. Žalobce v souvislosti s tím trestním stíháním trpěl úzkostmi, stresem, nespavostí, poruchami pozornosti – soustředění, začal zaznamenávat omezené možnosti seberealizace do budoucna, a to dlouhodobějšího charakteru. V pracovním, stejně tak i v soukromém životě se stále obával dotazů na tuto kauzu a byl v permanentním stresu. Žalobce musel odstoupit ze [REDAKCE] z důvodu sdělení obvinění, neboť byl pro [REDAKCE] již je zástupcem, problematickou osobou. V rámci své [REDAKCE] činnosti byl v souvislosti s touto kauzou dehonestován právě ve spojení s pojmem „[REDAKCE]“. Po volbách v r. [REDAKCE] bylo vysloveno řadou negativních výroků, a to dokonce i z úst prezidenta republiky, který stejně jako ostatní, vycházel z mediálních zdrojů. Dále nastala otázka [REDAKCE] žalobce trestnímu stíhání [REDAKCE] což byla pro žalobce neméně stresující záležitost. I dodnes se lidé ptají na jeho trestní stíhání, a v tu dobu byl neustále atakován takovými otázkami, kdy musel neustále opakovat a vysvětlovat celou věc. Státní zástupkyně neinformovala média pravdivě, a de facto zpochybnila i zprošťující rozsudek. To žalobce vnímá jako selhání státu. V souvislosti s trestním stíháním došlo k omezení kontaktu s dcerami z prvního manželství, které vycházely také z toho, co média odvysílala. V tu dobu se nemohl věnovat své dceři, výrazně to tedy zasáhlo do jeho postavení otce. Se svými staršími dcerami pak raději nekomunikoval a vyhýbal se jim, stejně tak, jako svým rodičům, kteří se ho při každé návštěvě na celou věc ptali. Docházelo i k častým hádkám s manželkou a dcerami i rodiči, pak se raději žalobce stáhl do ústraní a s příbuznými a s přáteli se raději nescházel. Trestní stíhání také zasáhlo do jeho podnikatelské činnosti, kdy vlastní obchod s [REDAKCE] a i tato trestní věc zasáhla do tohoto obchodu, kdy měl obavu z toho, že mu bude odebrán [REDAKCE]. Poté by nemohl tuto činnost provozovat. Do

██████████ voleb v r. ██████████ žalobce z obav z opětovné perzekuce a možného rozhodnutí soudu, raději nekandidovat. Byl tak omezen v aktivitě, které se chtěl věnovat. Kauza tedy měla v tomto případě vliv ve všech oblastech žalobceho života – pracovního, politického, podnikatelského, rodinného, přátelského, zájmového a neposlední řadě, avšak významné, se podepsala i na jeho zdravotním stavu, který nyní není dobrý.

2. Žalovaná ve své obraně k žalobě uvedla, že nesporně základ nároku na úhradu nemajetkové újmy, v rámci předběžného projednání nároku vyplatila žalobci částku 100 000 Kč a poukázala na to, že při úvaze o výši zadostiučinění přihlédla k povaze trestní věci a k délce trestního řízení, které bylo zvýšeno nutností znaleckého zkoumání a z následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře žalobce.

3. Soud má prokázány tyto skutečnosti z níže uvedených důkazů:

- Ze *spisu Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. ██████████* že proti žalobci bylo zahájeno dne 29. 7. 2016 usnesením trestní stíhání pro trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti podle § 221 odst. 1 t.z. Dne 20. 1. 2017 podalo Okresní státní zastupitelství v Lounech obžalobu k Okresnímu soudu v Lounech. Následně byla věc přikázána Okresnímu soudu v Chomutově, a dne 29. 3. 2017 soud vydal trestní příkaz, proti kterému žalobce podal odpor. Dne 26. 7. 2017 proběhlo ve věci hlavní líčení. V říjnu r. ██████████ byl žalobce zvolen ██████████ a ██████████. Následně soud 20. 4. 2018 vydal usnesení, kterým přerušil trestní stíhání ve vztahu k žalobci. Dne 13. 6. 2018 soud vydal usnesení, kterým vyloučil věc žalobce k samostatnému projednání (nebot' spolu se žalobcem bylo obviněno a posléze obžalováno více osob). Dne 4. 6. 2019 došlo ke zpětvzetí žaloby vůči žalobci (s ohledem na vydání zprošťujícího rozsudku stran dalších spoluobžalovaných). Následně bylo proti žalobci trestní stíhání zastaveno podle § 172 odst. 1 písm. b) t.ř. Právní moc nabylo rozhodnutí dne 30. 8. 2019.
- Dne 5. 8. 2019 žalobce uplatnil svůj nárok u žalované dle ust. § 14 zákona.
- Ze ██████████ že žalobce je ██████████ s platností do 8. 3. 2025. Z výpisu z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka ██████████, že je jednatelem a společníkem společnosti ██████████ s předmětem podnikání výroba, obchod a služby uvedené v přílohách 1-3 živnostenského zákona, opravy, úpravy, přeprava, nákup, prodej, půjčování a uschovávání zbraní a střeliva a technickoorganizační činnost v oblasti požární ochrany.
- Ze *zápisu ze zasedání krajského představenstva ██████████ kraje, konaného dne 21. 2. 2016*, že mezi přítomnými členy představenstva byl uveden ██████████ P█████████ R█████████, předseda oblastního předsednictva ██████████. Na kandidátní listině pro volby do ██████████ konané v r. ██████████, název „██████████“ byl na kandidátce na ██████████ P█████████ R█████████. Ze zápisu z hlasování per rollam krajského předsednictva ██████████ kraje, konaného 5. 8. 2016, ██████████, že původní pořadí ██████████ P█████████ R█████████ se změnilo v pořadí, kde P█████████ R█████████ není uveden.
- Ze ██████████ má soud prokázáno, že tuto ██████████ má společnost ██████████ pro ██████████. Ze stránek Wikipedie, že žalobce je uveden na těchto stránkách, kde spolu se životopisem je uvedeno politické působení, kde je zmínka o trestním stíhání.
- Z článku idnes.cz ze dne 16. 8. 2016 nazvaný „██████████“ má soud prokázáno, že podnikatel J█████████ T█████████ podal na zastupitele města ██████████ trestní oznámení a 11 z 15 zastupitelů je tak stíháno policií s tím, že mu ██████████, když ten předtím ██████████ a tak městu vznikla vysoká finanční škoda. K tomuto tvrzení se vyjádřil starosta města ██████████ s tím, že je přesvědčený, že se ničeho protizákonného nedopustili a proti zahájení trestního stíhání podali stížnost. Sám žalobce se v tomto článku vyjadřuje k věci, necítí se být ničím vinen, nedopustil se ničeho nezákonného. V článku Politika ze dne 14. 12. 2017 nazvaném „██████████“

- „, na stránkách tn.nova.cz se objevil dne 20. 12. 2017 článek „ „. Na stránkách bleskove.cz/politika ze dne 14. 12. 2017 článek „ „, severoceskydenik.cz 30. 11.2017 uvádí „ „, se stránek ohre.media.cz „ „, ze stránek idnes.cz ze dne 9. 11. 2017 „ „, ze stránek „denik.cz ze dne 21. 10. 2017 „ „, zpravodaj města „květen 2017, ročník XXIII., č. 5., článek „ „, idnes.cz 26. 2. 2019 „ „, Hospodářské noviny ze dne 30. 11. 2017 „ „, stejně informovaly i parlamentnilisty.cz ze dne 30. 11. 2017, frekvence1.cz ze dne 24. 1. 2018 „ „, euro.cz ze dne 24. 1. 2018 „ „, tyden.cz ze dne 2. 5. 2018 „ „, „denik.cz 14. 6. 2018 „ „, ze dne 9. 5. 2018 „ „, 26. 1. 2018 „ „, irozhlas.cz 25. 2. 2019 „ „, ekonomickydenik.cz 15. 4. 2019 „ „, idnes.cz 6. 6. 2019 „ „, irozhlas.cz 3. 4. 2019 „ „, ceskajustice.cz 13. 2. 2019 „ „, „denik.cz 3. 4. 2019 „ „, ceskatelevize.cz 3. 4. 2019 „ „, idnes.cz 3. 4. 2019 „ „, irozhlas.cz 12. 3. 2019 „ „, „. Zalobce obdržel pamětní odznak 8. 6. 2006 od velitele „ (I),
- dle *osvědčení* ze dne 1. 11. 2005 je žalobce válečný veterán s titulem „ „ když konal službu od 23. 3. 2005 do 15. 6. 2005 v mírové operaci „ „ ministr obrany ČR udělil žalobci „ „ dne 15. 7. 2005. Dne 4. 5. 1999 udělil ministr obrany ČR žalobci „ „ Dne 10. 8. 2007 ministryně obrany ČR udělila „ „ Dne 28. 10. 2004 ministr obrany ČR udělil medaili „ „ žalobci jako „ „ dne 10. 6. 2005 „ „ udělil pamětní odznak žalobci u příležitosti ukončení činnosti „ „ v podřízenosti „ „ v období březen 2005 až červen 2005. Dne 14. 7. 2006 udělil ministr obrany ČR „ „ žalobci.
  - Z *lékařské zprávy* ambulantního vyšetření „ „ ze dne 16. 11. 2020 má soud prokázáno, že žalobce navštěvoval ambulantně zdravotnické zařízení od prosince 2015, kdy v r. 2020 mu byla „ „
  - Na základě podnětu „ „ Z „ „ P „ „ starosty města „ „ vydalo dne „ „ Ministerstvo vnitra ČR, odbor veřejné správy dozoru a kontroly své *stanovisko*, kde v článku „ „

druhý odstavec, str. 5 uzavřelo, že „z pohledu zdejšího odboru výše uvedená tvrzení zastupitelů prokazují mimoekonomické legitimní důvody prodeje nemovitosti za kupní cenu 1 000 000 Kč, přestože nejsou v zápise výslovně označeny jako důvody kupní ceny, resp. jako důvody odchylky od ceny obvyklé. Tyto důvody zastupitelstvo města svým schvalovacím usnesením výslovně potvrdilo.“ Žalobce dále předložil právní stanovisko ze dne 2. 4. 2017 Jany Zwyrtek Hamplové, které pro posouzení dané věci nemá větší význam, pouze potvrzuje to, co žalobce uvádí, že právní zástupkyně podala toto stanovisko, a na základě tohoto stanoviska bylo argumentováno, že žalobce spolu s dalšími se nedopustili trestného činu.

- Ze *svědecké výpovědi* J. R. má soud prokázáno, že ví o celé kauze, která probíhala, dozvěděl se o ní od žalobce jako krajský představitel. Žalobce chtěl kandidovat v kraji, což nakonec i na jeho doporučení neudělal, nechtěl ohrozit pověst strany, nenesl celé trestní stíhání ani tuto skutečnost dobře, avšak věřil tomu, že věc dopadne dobře, a tomu věřil i svědek, věřil v jeho nevinu. Ze strany ostatních lidí zaznamenal negativní reakce, i strany využívaly této skutečnosti trestního stíhání. Lidé poukazovali na to, že takový člověk, proti kterému je vedeno trestní stíhání, by neměl být na kandidátní listině. Proto se také na kandidátní listinu žalobce nedostal, a to ani do kraje ani do komunálních voleb, toto ho tedy v občanském životě omezilo. Svědek vnímal žalobce po sdělení trestního stíhání skleslým, byl z celé věci velmi špatný, smutný, nevěděl, co má dělat, zhroutil se mu svět. Poté, kdy byl žalobce obžalován, nemohl již z důvodu morálního kodexu, který strana má, kandidovat. Žalobce byl nervózní, neboť soud se protahoval a do posledního dne se čekalo na výsledek s napětím. Poté, kdy byl obžaloby zproštěn, resp. skončilo trestní stíhání, se mu značně ulevilo. Ze *svědecké výpovědi* manažera J. K. má soud prokázáno, že se přátelil se žalobcem, avšak více se nestýkají, jen v rámci strany. Potvrdil také, že z důvodu doporučení z vyšších míst strany žalobce rezignoval na kandidáta strany, a to poté, kdy členové útočili na žalobce, nechtěli, aby byl na kandidátní listině. Svědek vnímal trestní stíhání žalobce, kdy žalobce se cítil nevinný, z jeho chování toto bylo patrné, snažil se všemožně obhájit tuto skutečnost, žalobce byl nervóznější, trápila ho ta skutečnost, že je proti němu vedeno trestní stíhání. Řekl, že konkrétní osoby měly výhrady k žalobci, aby nekandidoval. I nyní se objevují hlasy, že p. R. by tam neměl být, že by se za něj měl najít náhradník. Po zanalyzování celé situace, kdy už měli více informací, došlo ke změně morálního kodexu, a pak žalobce mohl kandidovat i přesto, že probíhalo trestní stíhání. Což ale ze začátku nebylo, ze začátku byla pochybnost, co žalobce udělal a jestli skutečně něco nezpůsobil.

- Ze *svědecké výpovědi* Z. P. starosty města má soud prokázáno, že i proti němu bylo vedeno trestní stíhání, může tedy říci, jak on sám se cítil, kdy měl jakousi morální zodpovědnost za všechny zastupitele. Neustále on sám i ostatní lidem vysvětlovali všechny skutečnosti týkající se samotného prodeje předmětné nemovitosti, byli vystaveni velkému tlaku, i když ze začátku věřili, že věc bude rychle skončena, s vyvíjejícím se průběhem trestního stíhání nabývali dojem, že věc může být skončena, jakkoliv i přesto, že se cítili nevinní a byli nevinní. I poté, kdy skončilo trestní stíhání, on sám slyšel hlasy, jako „Oni tam stejně něco ukradli.“, „Na každém šprochu pravdy trochu.“, „Proč chtějí platit popelnice, když sami kradou?“, apod. I když měli posudek z Ministerstva vnitra, přesto ta důvěra občanů byla poškozena. Vnímal to tak, že presumpce nevinny mezi politiky neplatí, kteří by měli jít příkladem, vystupovali tak, že by měl ten politik odstoupit, očistit se, a pak třeba přijít zpátky, s tím ale svědek nesouhlasí. Vlastně i do dnešní doby se musí neustále očisťovat, i když je věc pravomocně skončena. Pokud jde o osobu oznamovatele trestního podání, je to taková figurka spíš pro smích spoluobčanům, o to úkorněji poškození vnímali celé to trestní stíhání, a především jeho průběh, i když nezpochybňují, že pokud jsou splněny podmínky pro to, aby bylo zahájeno trestní stíhání, tak lze zahájit trestní stíhání, i v něm pokračovat, avšak musí se postupovat podle důkazů. Poté, kdy došlo k tomuto trestnímu stíhání, někteří zastupitelé se báli hlasovat o nějakém majetkoprávním úkonu, aby se nedostali před soud.

- Z *výsledku* [redacted] J [redacted] S [redacted] předsedy [redacted] že podnikatelé, proti kterým je trestní stíhání, se přímo děsí, kdy většina takových společností, kde došlo k trestnímu stíhání, převedli společnost nebo již nepokračovali ve vedení společnosti.
- Ze *svědecké výpovědi* N [redacted] C [redacted] má soud prokázáno, že prodávala ve firmě žalobce. Zaznamenala, že se změnilo jeho náladu, reakce, byl jakoby myšlenkami jinde, byl roztržitý, což dříve nebyl. Vnímala ho jako čestného, inteligentního a zodpovědného člověka. Z okolí zaznamenala reakce, lidé byli zvědaví, dokonce p. T [redacted] za ní přišel, a to co, slyšela, nebylo hezké.
- Ze *svědecké výpovědi* V [redacted] R [redacted] manželky žalobce má soud prokázáno, že celé trestní stíhání dopadlo nejen na žalobce, ale na celou rodinu, na dceru, která chodila do [redacted] bylo jí [redacted] U žalobce se zhoršil psychický stav, měl [redacted] doma kolaboval. Ona se mu snažila být oporou, avšak kolikrát na ní také vše dolehlo. Žalobce se léčil s [redacted] ona pak musela řídit, neboť žalobce nebyl schopen řídit sám automobil. Když se věc dostala do médií, to byl největší tlak na žalobce. V rodině docházelo k hádkám a dohadům, dcera je [redacted] tak to vše ještě bylo horší. Okolí se vyptávalo na celou věc, nějakou věc se nemohli stýkat s její sestrou, neboť ta dělá ve [redacted] bála se, aby já tato věc neuškodila. Došlo k přetržení vztahů s dětmi z prvního manželství, nenavštěvovaly žalobce. Žalobce se bál, aby nepřišel o práci, o licenci, o podnikání, to by zůstali bez peněz. Uzavřel se do sebe, nebyl schopen komunikovat, a vše bylo na manželce žalobce. Žalobce v noci bloudil po domě, bral léky, byl jaksi úplně mimo, přes den byl uzavřený, nevyšel z pokoje, měl [redacted] Stresy byly dlouhodobé, [redacted] pak začal žalobce hubnout, měl bolesti břicha, a nakonec mu zjistili, [redacted] Ve společnosti je manželka jednatelkou, avšak žádnou významnou činnost ve společnosti nedělá, má své menší podnikání po tatínkovi jako dědictví.
- Z *účastnické výpovědi žalobce* má soud prokázáno, že on sám vnímal trestní stíhání ze dvou rovin, jako zastupitel města [redacted] a jako bývalý [redacted] Poté, kdy vystupoval [redacted] školu, založil si živnost, začal se zabývat požární ochranou, do malého obchůdku, který má se zbraněmi, docházel pravidelně, protože musel být při zásadních věcech (pokud se týkalo o prodej zboží). Ve druhé rovině byl [redacted], a i když se cítil být odolný, neboť byl jako bývalý voják dvakrát v [redacted] nasazoval život. Poté, kdy přišla obžaloba, de facto jen kvůli tomu, že zvedl ruku a nic neudělal, věřil tomu, že to zanedlouho přejde, avšak poté, kdy i on byl obviněn a následně obžalován, a věc byla podána k soudu. Trestní příkaz byl vydán za jediný den, což mu přijde značně podivné. Šlo o velmi těžké období, i když nehodlá věc zveličovat. Jen chce, aby byl pochopen, že se stala nespravedlnost, a to bylo to, co ho celou dobu tížilo. Dříve byl naprosto zdravý člověk, a i když měl poté problémy, nechtěl být na nikoho ošklivý, vzal si raději prášek a šel si lehnout. Pak bylo těžké svému [redacted] otci a téměř stejně staré matce vysvětlovat, co se stalo a oni nechápali, neustále se vyptávali, tak pak nakonec k nim raději nejezdil, aby nemusel nic vysvětlovat, ale oni se dívali na televizi – na TV [redacted] kde p. S [redacted] o něm hovořil, že [redacted] tak ať je za to odsouzený, a to pro něj byla skutečná rána, a jemu se to těžko vysvětlovalo. Manželka zůstala po smrti rodičů se sestrou sama, na kterou byla a je velmi napojena a v tu dobu, kdy bylo trestní stíhání, se s ní nemohla stýkat, neboť její sestra je [redacted] a měla obavu, aby jí to nepřitížilo při její profesi, a ona neztratila práci. Dcera měla velké problémy ve škole, i když chodí na [redacted] tam jí to dávala paní učitelka dost najevo, že nesympatizuje se starostou města. Došlo i k tomu, že jí přeřadili do jiné třídy. I když věřil žalobce ve svou nevinu, měl strach z toho, co by mohlo přijít. I poté, kdy došlo ke zproštění, měl obavy z toho, že někdo zneužije tuto skutečnost pro volební období. Obával se i o to, že přijde o [redacted] a cítil se frustrovaný, bezradný. Nejhorší období bylo po sdělení obvinění, kdy nemohl kandidovat do kraje, kdy se musel vzdát kandidátky a ten další půlrok do [redacted] To bylo jedno z nejhorších období, které prožil. Pak měl obavu také o ten obchod, hodně stál o to, aby byl na [redacted] [redacted]. Jednou na kandidátce byl, pak zase nebyl, tak to pro něj bylo psychicky velmi špatné a nesl to hrozně, tak většinu času raději prospal. Měl také starosti o to, aby v případě, že by byl

uznán vinným, neměli s tím potíže ti, kdo za ním stáli. Poté, kdy mu byla sdělena diagnóza, bylo mu doporučeno, aby byl v klidu, aby se vyhýbal stresu. I nyní, když vysloví nějaký politický názor, jsou ohlasy s poukazem na jeho trestní stíhání, i když se snažil věc lidem vysvětlit, podle jeho názoru to ani nejde. Nakonec se mu podařilo i obnovit vztahy v rodině, což se podařilo s mladší dcerou z prvního manželství, ale s tou starší se to již nepodařilo. Byly i takové reakce, že mu lidé věřili, že se ničeho nedopustil. Především se ale hněvá na znalce, který nedobře splnil svůj úkol. Taky velmi úkorně snášel to, že na základě oznamovatele p. T. [redacted] bylo zahájeno trestní stíhání a bylo v něm postupováno takovým způsobem, jakým bylo, neboť p. T. [redacted] nikdo v [redacted] nebere příliš vážně.

4. Soud si opatřil pro své rozhodnutí dostatek důkazů, z dalších provedených důkazů soud nezjistil žádné skutečnosti potřebné pro posouzení dané věci, a neprováděl další navrhované důkazy, neboť mu pro posouzení dané věci postačovaly důkazy provedené. Jedním z důkazů, který soud neprovedl, ač byl navržen, byl výslech J. [redacted] B. [redacted] avšak vzhledem k tomu, že byl vyslechnut dostatečný počet svědků, a J. [redacted] B. [redacted] byl jedním z nich, který by mohl potvrdit nemajetkovou újmu, která byla žalobci způsobena, neprovedl jeho výslech, žalobce s tímto postupem souhlasil a žalovaná také netrvala na výslechu tohoto svědka.
5. Po provedeném dokazování má soud prokázán tento skutkový děj: Proti žalobci bylo vedeno trestní řízení, usnesením ze dne 29. 7. 2016 a zastavením trestního stíhání z důvodu, že skutek není trestným činem, dne 30. 8. 2019, trestní stíhání trvalo 3 roky a 1 měsíc s tím, že v mezidobí bylo trestní stíhání žalobce přerušeno [redacted]. Žalobce byl stíhán pro trestný čin porušení povinností při správě cizího majetku z nedbalosti dle § 221 odst. 1 t.z., kdy mu hrozil trest odnětí svobody až na 6 měsíců nebo zákazem činnosti. Žalobce předběžně uplatnil svůj nárok u žalované 5. 8. 2019. Žalovaná mu v rámci předběžného projednání nároku vyplatila částku 100 000 Kč a za nezákonně vedené trestní stíhání se omluvila. Trestní stíhání zasáhlo do všech sfér života žalobce, do pracovní sféry především, narušilo rodinný život, žalobce svůj volný čas trávil jiným způsobem než dříve, a než by chtěl. Na čas se přerušily příbuzenské i přátelské vztahy, celá věc trestního stíhání závažně zapůsobila na veřejný život žalobce. Žalobce v souvislosti s trestním stíháním zažíval permanentní stres, úzkost, psychické nepohodlí, neustále se musel přetvařovat před ostatními lidmi, musel zadržovat své emoce, což zasáhlo do všech oblastí jeho života. Trestní stíhání se také neblaze dotklo jeho rodiny, nezletilé dcery, která má své zdravotní problémy, i s manželkou docházelo k hádkám, rodiče, kteří jsou již v pokročilém věku, se ho neustále na celou věc vyptávali a snad ani nevěřili v to, že by bylo proti němu trestní stíhání vedeno, když by nic neprovedl. Jeho švagrová, sestra manželky, se dočasně přestala stýkat s jeho rodinou, neboť se obávala jako [redacted] že by celá věc mohla ohrozit její pracovní kariéru. Celá věc byla umocněna tím, že byla medializována, žalobce byl tak pod neustálým dohledem médií. Žalobce musel odstoupit ze [redacted] [redacted] z důvodu sdělení obvinění. V počátku trestního stíhání čelil žalobce stažení z kandidátky [redacted] až po odborném výkladu právničky Mgr. Hamplové byl na kandidátce ponechán. Musel si také vyslechnout výrok pana prezidenta a p. S. [redacted] v televizi [redacted] kteří ho již svými výroky odsoudili. O to úkorněji bral toto trestní stíhání žalobce, proto, že již dosáhl jistého postavení ve společnosti a získal také zásluhy pro stát tím, že byl ve vojenských misích [redacted] a za svou činnost dostal četná uznání a vyznamenání. V souvislosti s trestním stíháním byla ohrožena i jeho podnikatelská činnost, kdy je držitelem [redacted] a jeho společnost má [redacted] proto se obával i o toto své podnikání. Nic na tom nemůže změnit to, jestli jeho obava byla důvodná, či nikoli, ale pouze to, že tuto obavu měl, a vzhledem k tomu, že byl obviněn z nedbalostního trestného činu, čili nemusela být prokazována jeho vědomost a úmysl spáchat trestný čin, o to „snazší“ byla možnost jeho odsouzení. Žalobce spolu s dalšími obviněnými se domníval, že vzhledem k osobě, která podala trestní stíhání a po všem, co bude zjištěno v přípravném řízení, nebude buď vneseno obvinění, anebo poté bude trestní stíhání zastaveno pro nedůvodnost, což se však nestalo, naopak celá věc probíhala u soudu, kde byl záhy vydán trestní příkaz. Poté se už žalobce

mohl důvodně obávat čehokoliv. To, že ho [REDAKCE] je důkazem toho, že bylo postupováno podle zákonných pravidel, a nemůže toto jít k tíži žalobce. K tíži žalobce nemůže jít ani to, když bylo postupováno podle zásady presumpce nevinny, např. při kandidování do [REDAKCE] nebo do [REDAKCE] apod..

6. Po právní stránce soud zhodnotil věc následovně: Podle ust. § 1 zákona stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 7 odst. 1 zákona mají právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Podle ust. § 8 odst. 1 zákona lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 citovaného ustanovení se Zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédně k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
7. S odkazem na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 2. 1990, sp. zn. 1 Cz 6/90 publikovaný pod číslem 35/1991 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, *pakliže v trestním řízení nedošlo k odsouzení pravomocným rozhodnutím, vzniká poškozenému nárok na náhradu škody i nemajetkové újmy z důvodu nezákonného rozhodnutí dle ust. § 7 a 8 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb.* Dále se soud zabýval jednotlivými kritérii, a to a) povahou trestní věci, b) délkou trestního řízení a c) následky způsobené trestním řízením v osobnostní sféře poškozené osoby. Žalobce byl obviněn, obžalován, posléze i odsouzen (nepravomocně) pro trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti z důvodu své činnosti jako [REDAKCE]. Žalobci hrozil trest odnětí svobody až **na 6 měsíců** nebo zákaz činnosti. Dne 3. 4. 2019 Okresní soud v Chomutově zprostil ostatní obviněné (obžalované) obžaloby, podle § 226 písm. b) trestního řádu (trestní stíhání pro ně trvalo **2 roky a 8 měsíců**), žalobce se tak v tuto dobu mohl důvodně domnívat, že jeho trestní stíhání skončí obdobně, ač dále trvalo až do 30. 8. 2019 jeho zastavením. V rámci řízení před soudem byl vypracován revizní znalecký posudek, a by znalec vyslechnut. Řízení u soudu, kterému byla věc postoupena, trvalo ve vztahu k ostatním obviněným, do vydání zprošťujícího rozsudku 2 roky, což je doba, kterou lze považovat za ještě přiměřenou, avšak lze si představit, že řízení mohlo trvat kratší dobu, když šlo o trestní věc a věc byla projednávána pouze na prvním stupni soudní soustavy. Dalším kritériem, což jsou následky způsobené trestním řízením v osobnostní sféře poškozené osoby, je třeba zkoumat právě ve vztahu k osobě poškozeného. V případě žalobce, jde o osobu veřejně známou, [REDAKCE], který měl za sebou [REDAKCE] je nositelem četných vyznamenání, medailí a uznání, reprezentoval republiku v zahraničí, pracoval pro stát, do té doby zcela bezúhonný občan, který pracoval v [REDAKCE] tedy veřejně činná osoba, která měla i své podnikání, kterému se věnovala a dalo by se říci, že se jedná o osobu čínorodou. Trestní stíhání zasáhlo do všech oblastí života žalobce, do rodinné pohody, zasáhlo do pracovního i profesního života, i do života, který je pouze soukromým životem žalobce, tedy do trávení volného času, kdy po vykonané práci měl v klidu odpočívat, relaxovat, věnovat se svým zálibám. Toto v období, kdy probíhalo trestní stíhání, tedy tří let, bylo žalobci odepřeno. Žalobce v průběhu trestního stíhání onemocněl [REDAKCE] a těsně po skončení trestního stíhání mu [REDAKCE]. Soud nemůže přehlédnout tuto časovou souvislost a jestliže [REDAKCE]

není přímou příčinou stresu, kterému byl žalobce vystaven v rámci trestního stíhání, tak zcela jistě jeho již existující nemoc ještě zhoršil.

8. Právní zástupce žalobce poukázal na nálezy Ústavního soudu II. ÚS 417/21 ze dne 21. 6. 2021, který rozhodl tak, že zrušil rozsudky prvního a druhého stupně s tím, že tam přiznané zadostiučinění neodpovídá míře nemajetkové újmy, která byla poškozenému způsobena, podle kterého *je obecný soud nucen odpovědně přiblídnout ke všem nepříznivým následkům vyvolaným trestním řízením a zvážit jeho veškeré negativní dopady, dotýkající se zejména osobnostní integrity konkrétního poškozeného. Soud pak s ohledem na vždy jedinečné skutkové okolnosti takového individuálního případu určí výši finanční náhrady; pracuje zde vlastně s obecným právním principem přiměřenosti a posuzuje věc zejména v intencích životního postavení poškozeného před a po zásahu chybujících orgánů veřejné moci. Jedině takové rozhodnutí, přiblížující ke všem kritériím, které je nutno vzít do úvahy v kontextu daného případu, je pak možno považovat za spravedlivé a ústavně konformní.* Dále s odkazem na usnesení sp. zn. III. ÚS 3079/13, poukázal Ústavní soud a znovu zopakoval, že *nelze podceňovat nemajetkovou újmu, spočívající např. v pocitech úzkosti, nejistoty, ve ztížení společenského postavení či v poškození dobrého jména, způsobenou vedením trestního řízení proti osobě netrestané a zastávající např. významnou společenskou veřejnou funkci. Dále zdůraznil, že nelze vystačit s jedním nebo několika judikáty Nejvyššího soudu na všechny případy, které život přináší. Obecné soudy jsou povinny posuzovat podobné případy důsledně a individualizovaně, na základě řádně zjištěného skutkového stavu tak, aby rozsah odškodnění zásadně co nejvíce odpovídal způsobené újmě, a nikoliv hodnotit jednotlivé články řetězu jen a pouze z formálního hlediska, aniž by se přiblížilo k materiální podstatě věci. Nemohou postupovat paušálně a mechanicky bez přihlídnutí k okolnostem konkrétního případu a zájmům konkrétní posuzované osoby, nebo odkazovat na nepoužitelné statistické údaje (když data, umožňující srovnání s jinými obdobnými případy nebyla v potřebné míře k dispozici).*
9. Právní zástupce žalobce soudu předložil právě toto rozhodnutí s tím, že zdejší soud rozhoduje danou věc a zatím nepravomocně přiznal poškozenému 1 100 000 Kč. Dále poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu 30 Cdo 1092/2011-52 ze dne 29. 11. 2012, kde bylo známému českému herci přiznáno zadostiučinění ve výši 500 000 Kč. Soud nemohl vycházet z těchto rozhodnutí, neboť předmětem zadostiučinění v druhém případě bylo odškodnění poškozeného z důvodu ochrany osobnosti. V případě odškodňování újmy z titulu ochrany osobnosti má zadostiučinění nikoliv pouze satisfakční funkci, nýbrž zejména funkci sankční, což v případě náhrady škody proti státu není. Principem náhrady škody a nemajetkové újmy podle ustanovení zákona 82/1998 Sb. je pouze satisfakční náhrada. Soud se inspiroval třemi (dále uvedenými) rozhodnutími, která se v podstatných znacích shodují s případem žalobce. Zdejší soud při určování výše zadostiučinění vychází z dlouholeté praxe, kterou má i Městský soud v Praze a samozřejmě Nejvyšší soud, a proto vždy s poukazem na výše uvedený nálezy Ústavního soudu přihlíží zejména k dopadům trestního stíhání do života poškozené osoby. V daném případě soud určil pro žalobce částku 500 000 Kč jako zadostiučinění, které by mělo alespoň částečně reparovat jeho nemajetkovou újmu, i když je si současně vědom toho, že to, co v důsledku trestního stíhání žalobce prožil, nelze dost dobře odčinit ani v penězích. Zdejší soud ve věci [REDAKCE] odškodnil poškozeného lékaře, který ztratil v důsledku trestního stíhání (které trvalo 3 roky, hrozil trest odnětí svobody 2 až 8 let) o své podnikání, v důsledku trestního stíhání onemocněl, a utrpěl finanční ztrátu z důvodu ztráty podnikání, kdy musel uzavřít svou soukromou praxi a pracovat jako posudkový lékař za nižší mzdu. Dopady do života žalobce zdejší soud posuzuje jako obdobné, kdy žalobce také onemocněl v průběhu a těsně po skončení trestního stíhání. Nedošlo k takové finanční ztrátě jako u výše uvedeného poškozeného, avšak věc byla medializována, což u poškozeného v posuzovaném řízení nebylo, došlo u žalobce k dočasným přetržením rodinných vztahů, což u výše poškozeného nedošlo. Soud přiznal poškozenému lékaři zadostiučinění ve výši Kč 400 000. Dalším rozhodnutím, kde byla přiznána obdobná částka, 500 000 Kč, je rozsudek zdejšího soudu ve věci [REDAKCE] ze dne 11. 2. 2020, kde byla přiznána stejná částka jako žalobci, i když trestní stíhání trvalo delší dobu, 4 roky a 11 měsíců, hrozil trest odnětí svobody 1 až 6 let, což je vyšší trest než u žalobce a delší trestní stíhání, než u žalobce, avšak věc v tomto případě posuzovaném nebyla medializována, došlo u poškozené

k dočasnému pozastavení části podnikání, což by bylo shodné se žalobcem, který také v jednu chvíli nemohl kandidovat do voleb. Věc také nebyla medializována, nešlo o osobu veřejně činnou, avšak dopady do osobnostní a profesní sféry soud spatřuje jako obdobné. Dalším rozsudkem, kde byla přiznána částka 500 000 Kč, je rozsudek zdejšího soudu [redacted] které trvalo 3 roky, avšak hrozil trest vyšší, resp. vysoký, až 12 let, což u žalobce nebylo. Jednalo se také o vysoce postavenou osobu ve veřejnosti, v oblasti policie, kdy došlo k jeho propuštění a ztrátě finanční. Věc byla také medializována, tam poškozený byl vazebně stíhán (odškodněno zvlášť), byl také trestně stíhán spolu s dalšími obviněnými. Soud nemohl postupovat podle rozhodnutí zdejšího soudu [redacted] který uložil poškozenému (osobě veřejně činné, [redacted]) částku 1 100 000 Kč z důvodu, že není dosud pravomocně rozhodnuto a z důvodu, že žalobce na rozdíl od tohoto politika neztratil nadobro pozici v [redacted] (tato věc je druhým případem, který je výše zmiňován v tomto bodě a na který poukazuje žalobce).

10. Soud uzavírá, že přiznané zadostiučinění s ohledem také na ostatní spoluobviněné, kdy soud zohlednil to, že žalobce je mezi nimi osobou výjimečnou, avšak jedná se jinak o stejné trestní stíhání se stejnou trestní sazbou a stejným trváním, proto soud nemohl vybočit z přiznaných částek ostatním poškozeným nad rámec toho, co je výše uvedeno, a co vedlo zdejší soud k tomu, že částku, která byla žalovanou vyplacena v rámci předběžného projednání nároku, zohlednit. Soud na tomto místě připomíná, že zohlednil také to, že skutečně bylo žalovanou vyplaceno zadostiučinění za nemajetkovou újmu v nestandardní výši, i když žalobci se tato výše zdá zcela nepřiměřenou a také to, že se žalovaná žalobci omluvila, proto soud částku **500 000 Kč**, kterou považuje za zcela přiměřenou, a měla by žalobci jeho nemajetkovou újmu kompenzovat. Když znovu upozorňuje soud na to, že v případě odškodnění za nesprávný úřední postup, nebo nezákonné rozhodnutí, které bylo proti žalobci vydáno, nemá zadostiučinění sankční charakter, a nemělo by žalovanou trestat za to, co bylo způsobeno zde orgány činnými v trestním řízení.
11. Ze všech výše uvedených důvodů soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku, jestliže žalovaná již vyplatila částku Kč 100 000, uložil žalované doplatit žalobci ještě částku Kč 400 000, a to spolu s úrokem z prodlení ve smyslu ust. § 1970 o.z. ve spojení s ust. § 15 zákona a ve výši určené vyhláškou č. 351/2013 Sb..
12. Ohledně náhrady nákladů řízení soud rozhodoval dle ust. § 142 odst. 3 o.s.ř. a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení dle vyhl. č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu, § 9 a 13, 3 100 Kč za 1 úkon a 300 Kč režijní paušál (za převzetí a přípravu, sepsání žaloby, vyjádření k žalobě, podání ze dne 27. 10. 2021 a 1. 7. 2021a 3x účast na jednání) vč. 21 % DPH (Kč 5 712), celkem Kč 34 912.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu. Nebude-li žalovaná dobrovolně plnit, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze nařídit jeho soudní výkon nebo exekuci.

V Praze dne 24. srpna 2021

JUDr. Šárka Henzlová

Za správnost vyhotovení: Klára Koubová